

MANIFEST PEL DIA DE LES PERSONES SENSE LLAR 2014

El proper diumenge 30 de novembre és el **Dia de les Persones Sense Llar**, i Càritas ja fa més de vint anys que fa campanya per a visibilitzar el problema i aportar-hi solucions.

FEANTSA, associació europea d'entitats que treballen amb persones sense llar, ens recorda que en aquesta situació no només s'hi troben les persones tradicionalment anomenades *sense sostre* sinó també les que actualment viuen en institucions (hospitals, presons) o en habitatges temporals dels quals d'aquí a un temps n'hauran de marxar sense tenir clara una alternativa; les que viuen en habitatges inadequats (insalubres, sense accés a serveis bàsics, en condicions d'amuntegament...); les que viuen en habitatges insegurs (en males condicions estructurals, sota amenaça de violència o de desallotjament, per exemple per desnonament, etc.).

Són moltes, doncs, les situacions que fan que avui dia, al nostre país, **un nombre creixent de persones i famílies es vegin privades de poder exercir el dret a l'habitatge**, tot i que aquest és reconegut no només a la Declaració Universal dels Drets Humans de 1948, sinó també a la Carta Social Europea revisada el 1996, a l'article 47 de la Constitució Espanyola de 1978, i a l'article 26 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya del 2006.

Dades recents (mes d'octubre) del Consell General del Poder Judicial (CGPJ) ens diuen que:

- des de 2007 fins avui, a l'Estat Espanyol s'han realitzat gairebé **570.000 execucions hipotecàries**
- durant el segon trimestre del 2014 s'han iniciat 21.178 execucions hipotecàries, **un 4'2% més** que en el mateix període del 2013
- durant el segon trimestre del 2014 hi ha hagut 18.749 desnonaments, **un 3'7% més** que en el mateix període del 2013 (el 53'2% per lloguer, el 44'2% per hipoteques i el 4'6% per altres causes)

La mateixa font assenyalava que **Catalunya** és la comunitat autònoma que **encapçala la llista de desnonaments** (el **23% del total** de l'Estat, 4.300 en el segon trimestre del 2014), seguida per la Comunitat Valenciana (15'5%), Andalusia (15'3%) i Madrid (10'8%). I si afegim a aquestes dades les aportades també el passat mes d'octubre per la Taula del Tercer Sector Social, que revelen que a Catalunya hi ha **450.000 habitatges buits** (100.000 en mans d'entitats financeres, 80.000 habitatges nous de nova construcció i 270.000 habitatges particulars), la conclusió és que **al nostre país existeix un model residencial no inclusiu**, on la persona no és el centre, un model econòmic **que considera l'habitatge com a bé d'inversió i no pas com el dret humà fonamental que és**.

Des de **Càritas Diocesana de Girona i el Consorci La Sopa-Centre d'Acolliment i Serveis Socials** volem denunciar aquesta situació, recordar que disposar d'un habitatge és una condició indispensable per al desenvolupament de la vida de les persones i de les famílies i per al manteniment de la seva dignitat humana, i fer propostes d'actuació perquè tothom tingui accés a un habitatge digne i adequat.

Per això, demanem a les administracions públiques:

1. La **implementació urgent d'una política d'habitatge que en garanteixi el dret** i que previngui i combati la vulnerabilitat i l'exclusió residencial a casa nostra.
2. Que **pressionin l'Estat Espanyol, perquè ratifiqui la Carta Social Europea Revisada de 1996**, la qual inclou el dret a l'habitatge en l'article 31, i perquè signi i ratifiqui el Protocol Addicional pel qual s'estableix el Sistema de Reclamacions Col·lectives de 1995.
3. Una **reforma jurídica** (sobretot en l'àmbit del lloguer i en els procediments d'execució hipotecària – desnonaments-) que sigui reflex fidel d'una opció de política pública pel dret i no que tracti l'habitatge com una oportunitat de negoci i de creixement econòmic. Que afavoreixi: la **paralització de tots els desnonaments** d'habitatge habitual, l'obligatorietat de la **mediació** en processos d'execució i la **dació en pagament** sumada a un **lloguer social**.
4. El **foment del lloguer**, especialment el social, i l'**ocupació d'habitatges buits**, com a part essencial d'un Pacte estatal d'habitatge que es reflecteixi en un Pla d'Habitatge Social per a l'Estat.
5. El **desplegament**, per part de la Generalitat de Catalunya, de la **Llei d'Habitatge del 2007**, la qual és un instrument privilegiat per a fer front a l'actual situació d'emergència però necessita de l'aplicació de mesures concretes que la facin efectiva.
6. El **seguiment de les mocions** presentades a molts ajuntaments de Catalunya, i l'**aplicació efectiva de sancions** a aquells que mantinguin habitatges buits o en condicions d'inhabitabilitat malgrat l'emergència que viu el país, en especial les entitats bancàries rescatades amb diner públic.
7. L'**ampliació del parc d'habitatges de lloguer social a Catalunya**, el qual avui és del tot insuficient (2% del total), fent que gran part del parc públic de propietat i del parc privat que no té sortida passin a ser de lloguer social.
8. Valorar una eventual incidència en el preu de l'habitatge de lloguer per part dels Ajuntaments per tal de **protegir per mitjans adequats els llogaters** contra nivells o augments desproporcionats dels preus.
9. Un **ordenament nou en matèria d'urbanisme, sòl i rehabilitació** que tingui com a objectiu fer de la ciutat un lloc on tothom pugui viure dignament, ser feliç i gaudir de salut, i no pas l'objectiu del guany i l'enriquiment d'alguns.

Girona, 27 de novembre de 2014